

LOREDANA MARIA ILIN GROZOIU¹, ROMÂNIA

Cuvinte cheie: Nicolăescu-Plopșor, folclorul obiceiurilor, poezie populară, proză populară

Cercetări etnofolclorice în spațiul oltenesc ale lui S. Nicolăescu-Plopșor*

Rezumat

Personalitate marcantă a vieții culturale românești din prima jumătate a secolului al XX-lea, Constantin S. Nicolăescu-Plopșor a fost antropolog, arheolog, istoric, geograf, folclorist, etnograf, scriitor și cercetător. Pentru cunoașterea de ansamblu a preocupărilor sale de folclorist, am avut în vedere, în cadrul acestui articol, revista „Suflet oltenesc”, apărută în anul 1927. Responsabil al acestei publicații, Constantin S. Nicolăescu-Plopșor a fost nu numai un animator al culegerilor de folclor din spațiul oltenesc, ci și unul dintre cei mai mari culegători.

¹ Institutul de Cercetări Socio-Umane „C. S. Nicolăescu-Plopșor”, Craiova;

* Articolul face parte din proiectul de cercetare *Credințe creștine și practici rituale în spiritualitatea oltenească*, inclus în programul de cercetare al Institutului de Cercetări Socio-Umane „C. S. Nicolăescu-Plopșor”, Craiova: *Biserică și societate în sud-vestul României (sec. XIV-XX)*.

Key words: Nicolăescu-Plopșor, the folklore of customs, folk poetry, folk prose

Ethno-folkloric Researches of C. S. Nicolăescu-Plopșor in the Oltenian Space

Summary

Prominent personality of the Romanian cultural life from the first half of the 20th century, Constantin S. Nicolăescu-Plopșor was an anthropologist, archaeologist, historian, geographer, folklorist, ethnographer, writer and researcher. For the general knowledge of his preoccupations as a folklorist, we have considered, for this article, “Suflet oltenesc” magazine, issued in 1927. Responsible for this publication, Constantin S. Nicolăescu-Plopșor was not only the supervisor of the folkloric collections from the Oltenian space, but also one of the greatest gatherers.

Cercetări etnofolclorice în spațiul oltenesc ale lui S. Nicolăescu-Plopșor

Constantin S. Nicolăescu-Plopșor, fiul lui Stan Nicolăescu și al Polinei Schileru, s-a născut la 20 aprilie 1900, în satul Sălcuța, județul Dolj². Deopotrivă etnograf, folclorist, geograf³, arheolog⁴, antropolog, istoric sau scriitor a activat în diverse planuri: animator al culegerii și cercetării folclorului din Oltenia, profesor de gimnaziu și universitar, cercetător în domeniul arheologiei și al istoriei, comerciant activ în Camera de Comerț și Industrie Craiova, agricultor, președinte al Comisiei de împroprietărire din 1945, în Sălcuța, deputat eparhial în Adunarea Națională Bisericească, directorul Centrului de Cercetări Istorice, Filologice și Etnografice Oltene, președintele Fundației „Principele Carol” și, nu în ultimul rând, directorul Căminelor Culturale din Dolj⁵. Personalitate marcantă a vieții științifice și culturale românești, Constantin S. Nicolăescu-Plopșor a ctitorit edificii culturale (*Muzeul de Istorie al Olteniei*⁶, *Institutul de Arheologie din Oltenia*, *Direcția Arhivele Statului din Craiova*, *Centrul de istorie, filologie și etnografie*)⁷ și a pus bazele unor publicații de seamă ale Olteniei („Oltenia. Culegeri. Cercetări. Documente privitoare la pământul și locuitorii Olteniei din trecut și astăzi” (1923)⁸, „Suflet oltenesc. Culegeri și cercetări folclorice” (1927), „Gând și slovă oltenească” (1936)⁹, „Monografia județului Dolj. Izvoare istorice și izvoare folclorice” (1 iulie 1944 – ianuarie 1945). Încă din vremea studenției, devine unul dintre colaboratorii revistelor „Arhivele Olteniei” și „Flamura”, în care a publicat studii și articole, începând cu anul 1922.

Iată ce îi destăinuia Constantin S. Nicolăescu-Plopșor unuia dintre colaboratorii săi: „Mie mi-au plăcut foarte mult drumurile în adâncime. Îmi plac drumurile acestea în adâncime pentru că acolo mă întâlnesc cu rădăcinile și cred că fără întâlnirea cu rădăcinile nu poți să ajungi prea departe”¹⁰.

În rândurile de mai jos, ne vom opri asupra strădaniilor depuse de Constantin S. Nicolăescu-Plopșor în vederea promovării folclorului oltenesc cu ajutorul publicației „Suflet oltenesc. Culegeri și

² Unele cărți cu caracter enciclopedic menționează doar anul nașterii lui Constantin S. Nicolăescu-Plopșor (*Mic dicționar enciclopedic*, ediția a II-a, București, Editura Științifică și Enciclopedică, 1978, p. 1528), altele dau data de 31 martie 1900 (Maria Leferman, Gabriela Braun, Adriana Năstase, *Dicționarul personalităților doljene. Restitutio*, Craiova, Editura Aius, 1999, p. 150), însă majoritatea lucrărilor menționează, ca dată de naștere, ziua de 20 aprilie 1900 (Romulus Vulcănescu, *Dicționar de etnologie*, București, Editura Albatros, 1979, p. 389).

³ Vezi Anca Ceaușescu, *Considerations over C. S. Nicolăescu-Plopșor's preoccupations on addressing geography and ethnography*, International Conference State and society in Europe, Craiova, 25 octombrie-5 noiembrie 2015 (sub tipar).

⁴ Vezi Simona Lazăr, *Contribuția lui C. S. Nicolăescu-Plopșor la cercetarea preistorică din Oltenia*, în „Arhivele Olteniei”, serie nouă, nr. 29/2015, p. 5 și urm.

⁵ Despre diversa activitate științifică și culturală a lui Constantin S. Nicolăescu-Plopșor, vezi studiile și articolele apărute în „Anuarul Institutului de Cercetări Socio-Umane C. S. Nicolăescu-Plopșor”, nr. II/2000, Craiova, Editura Aius, 312 p.

⁶ Înființat în anul 1928 ca Muzeul de Științele Naturii, se unește mai târziu cu Muzeul Regional al Olteniei.

⁷ În februarie 1970, o dată cu înființarea Academiei de Științe Sociale și Politice a României, *Centrul de Istorie, Filologie și Etnografie* a trecut sub îndrumarea directă a acesteia, schimbându-și numele în *Centrul de Științe Sociale*. În conformitate cu prevederile Decretului Lege nr. 10/1989 privind constituirea, organizarea și funcționarea Guvernului României și ale Decretului Lege nr. 4/1990 privind organizarea și funcționarea Academiei Române, Guvernul României a hotărât trecerea în subordinea Ministerului Învățământului, la Academia Română, a unor institute printre care și *Centrul de Științe Sociale din Craiova*, sub denumirea de *Institutul de Cercetări Socio-Umane din Craiova*. Potrivit art. 1 al Hotărârii nr. 503 din 18 august 1998, *Institutul de Cercetări Socio-Umane din Craiova*, al *Academiei Române*, a primit denumirea de *Institutul de Cercetări Socio-Umane din Craiova – C. S. Nicolăescu-Plopșor* (vezi Mihaela Bărbieru, Ileana Cioarec, *Repere istorice și culturale: aspirații, certitudini și perspective*, Craiova, Editura Sitech, 2015, pp. 21-33).

⁸ Această revistă a apărut în anul 1923, sub redacția Muzeului Regional de Antichități și Etnografie al județului Dolj. După o întrerupere editorială, revista reapare în perioada 1940-1943, tot sub îngrijirea lui Constantin S. Nicolăescu-Plopșor, cu titulatura „Oltenia. Documente. Cercetări. Culegeri (Vezi Gh. Pârnușă, N. Andrei, *Istoria cărții, presei și tiparului din Oltenia*, Craiova, Editura Scrisul Românesc, 1994, pp. 372-373).

⁹ Revista *Gând și slovă oltenească* a apărut în anul 1936, în primul număr specificându-se că era destinată literaturii folclorice din Oltenia. Constantin S. Nicolăescu-Plopșor (1900-1968), care întemeiease și o editură ad-hoc, „Pământ și suflet oltenesc”, era directorul revistei, împreună cu Preda Savu. Dintre cei care au publicat în paginile acestei reviste amintim pe intelectualii craioveni Al. Olaru, N. I. Herescu, Ștefan Bossun, scriitorii G. Bacovia, Al. Iacobescu, Ion Minulescu, Petre Stati, alături de rapsozi autentici ai producțiilor populare.

¹⁰ Ion Potopin, *C. S. Nicolăescu-Plopșor despre Constantin Brâncuși*, în „Magazin”, nr. 669, din 1 august 1970.

Gospodărie oltenească; foto: Florin Avram

cercetări folcloristice”, revista „Tovărășiei Folcloriștilor Olteni”, aflată sub îndrumarea sa, deși responsabil era numit Teodor Bălășel. Prin urmare, vom avea în vedere câteva aspecte ale activității sale folcloristice în cadrul acestei reviste, prin intermediul căreia a stimulat interesul pentru patrimoniul popular. Revista a apărut în anul 1927, la Plenița, unde funcționa ca profesor Constantin S. Nicolăescu-Plopșor. Principalii colaboratori au fost membrii „Tovărășiei folcloriștilor olteni”: pr. Teodor Bălășel, I.I. Buligan de la Gorj, pr. G. F. Ciaușanu, C. Ciobanu, N. I. Dumitrescu, Gh. N. Dumitrescu-Bistrița, Gh. Gh. Fierăscu, Constantin S. Nicolăescu-Plopșor, Ion N. Popescu, la care s-au adăugat și alți corespondenți, precum: I. Treap, N. Anghel, V. Tomescu, Mihai Crăciinoiu, Marin Popa, Radu Grănescu, Șt. Păunescu, D. V. Tarbolescu, Ionel Gh. Florea, Gh. N. Georgescu și Gh. Popescu¹¹. Entuziasmul și strădaniile celor grupați în jurul lui Constantin S. Nicolăescu-Plopșor nu au suplinit lipsa acută de fonduri, iar revista și-a încetat apariția tot în anul 1927.

Cele opt numere ale publicației nu aveau o structură unitară. Rubrici noi erau inserate de la un număr la altul, sau se renunța la unele, probabil din lipsă de materiale adecvate. Astfel, în paginile revistei regăsim: folclorul obiceiurilor (credețe, descântece), poezie populară (strigături, cântece, balade), proză populară (snoave, legende, povești) etc. Pe contracoperta primelor cinci numere era adresat cititorilor un apel privind susținerea bănească a revistei, dar și colaborarea lor cu răspunsuri la

¹¹ Potrivit *Legământului*: „Noi cei mai jos iscăliți, adunați în casa bătrânului ctitor al folklorului oltenească – părintele Teodor Bălășel din Ștefăneștii Vâlcii – împreună cu Sf-sa, am hotărât cele ce urmează: Pentru adunarea, rânduirea și darea la iveală a folklorului oltenească, precum și pentru cercetarea și punerea lui în legătură cu tot ce cunoaște știința folkloristică, punem temelie unei tovărășii folkloristice. Statornicim cărmuitor al tovărășiei noastre pe Sf. sa părintele *Teodor Bălășel*. Ca organ al tovărășiei noastre, va fi o revistă lunară, numită „*Suflet Oltenească*”, culegeri și cercetări folkloristice. Pentru a putea duce la îndeplinire acest plan, am hotărât ca redacția și biblioteca să fie la Craiova, iar administrația la Plenița. Ne legătuim cu toții a sprijini această tovărășie, fiecare după puterile noastre, pentru care și iscălim”.

unele chestionare formulate de către Constantin S. Nicolăescu-Ploșor: „Cine dorește să fie tovarăș al nostru, plătește o dată pentru totdeauna 200 lei. Tovarășii care vor da sprijin tovarășiei folkloriștilor olteni și vor răspunde regulat la întrebările puse în «Suflet oltenesc», vor fi numiți TOVARĂȘI DE MUNCĂ”.

O cunoaștere a preocupărilor etnofolclorice ale lui Constantin S. Nicolăescu-Ploșor ne este favorizată de rubrica *Însemnări* – susținută în primele patru numere – în cadrul căreia autorul prezintă diferite reviste din spațiul românesc în paginile cărora s-au publicat materiale folclorice (în special de către folkloriști olteni), semnalează apariția unor cărți menționând că înlesnește procurarea acestora, discută anumite concluzii ale unor cercetători, angajează discuții, uneori contradictorii, exprimându-și punctul de vedere pe baza propriilor cercetări, lămurește originea unor texte publicate. De exemplu, se consemnează apariția periodicelor: „Arhivele Olteniei”, „Comoara satelor” și a lucrării lui N. I. Dumitrașcu, *Moșteniri, povestiri, legende și amintiri istorice*, Craiova 1926, referitor la care se menționează: „În cuprinsul acestei cărțuții, între altele e o bucată «Istoria unui ciubucciu sau sângele apă nu se face», «tipărită dupe niște forfecături dintr'o gazetă craioveană cu diferite adaosuri și schimbări». Această bucată neiscălită a fost scrisă dupe război de răposatul gazetar Victor Schileru într'o gazetă al cărei nume îmi scapă. A fost scrisă împotriva unui anume Mitescu dacă nu mă'nșel. Știu aceasta fiindcă mi-a dictat-o mie și i-am scris-o ca să nu i se cunoască scrisul la tipar” (nr. 1, p. 30). Tot în cadrul aceleiași rubrici, cititorii sunt îndemnați să ceară Muzeului Limbii Române din Cluj, „Chestionarul II despre casă” și Muzeului Etnografic din Cluj, „Chestionarul I despre obiceiurile de Crăciun”, subliniind că, răspunzând la aceste chestionare, vor fi numiți membri corespondenți ai revistelor. „Rugăm pe cei din Oltenia – se menționa în continuare – care au răspuns la chestionarul I „Calul”, precum și la cele de mai sus, să ne trimită și nouă aceste răspunsuri spre a le folosi în cercetările și tipăriturile noastre” (nr. 1, p. 31).

Preocupările sale pentru o cercetare etnofolclorică în spațiul oltenesc au avut în vedere și o bună cunoaștere a contribuțiilor de până atunci. Tot la rubrica „Însemnări” a primului număr, lansează un apel în vederea întocmirii unei amănunțite bibliografii a folclorului oltenesc, până în anul 1927. Pe coperta aceluiași număr se afla și un îndemn la culegerea folclorului din Oltenia, precizându-se cum vor fi valorificate textele culese: „Rugăm cu deosebire pe toți preoții și învățătorii satelor Olteniei, precum și pe toți oamenii de nădejde, care înțeleg rostul străduințelor noastre, să ne trimeată cât mai multe culegeri de folclor referitoare la pământul și locuitorii Olteniei din trecut și de astăzi. Culegerile necunoscute și care au mare însemnătate vor fi tipărite în «Suflet oltenesc», iar celelalte, care nu vor avea loc, vor fi rânduite și scrise cu mâna în niște cărți mari, bine legate, dintre care, unele vor rămâne la Tovărășia Folkloriștilor Olteni, iar altele se vor trimite la Academia Română”. După adunarea și publicarea materialului folcloric, Constantin S. Nicolăescu-Ploșor se pronunța pentru înființarea unei arhive de folclor oltenesc: „Nădăduind că vom putea fi de folos cercetărilor viitoare pentru înțelegerea sufletului acestui popor, vom urma a lucra astfel, rugând încă o dată pe toți aceia care ne înțeleg, să ne dea tot sprijinul lor”.

Această intenție, de a asigura o corespunzătoare organizare unei arhive de folclor în Oltenia, era explicată în *Marele cuvântar oltenesc*, apărut în nr. 4 al revistei: „Pentru lămurirea fiecărui cuvânt ne vom sluji de schițe, desene, fotografii, dându-se toată însemnătatea răspândirii geografice a cuvintelor, obiceiurilor ș.a.m.d. În felul acesta, treptat, s-ar ajunge la un mare cuvânt oltenesc, în care găsim tot ceea ce este privitor la folclor oltenesc” (nr. 4, p. 106). Constantin S. Nicolăescu-Ploșor considera că numai culegerea creației folclorice nu este suficientă în cercetarea sistematică, ci este nevoie și de cunoașterea altor texte asemănătoare pentru a fi studiate comparativ, pentru formarea unei imagini cât mai exacte, mai riguroasă științifice: „Trebue să cunoaștem întâi bibliografia din care vom scoate pe foi, rând pe rând, tot ce s-a tipărit. Apoi, toate culegerile netipărite, care s-ar trimete, vor fi legate în volume-manuscrite cu foile numerotate și din ele se va transcrie pe foi fiecare bucată în parte, arătându-se numărul foaii din volum de unde a fost transcrisă, precum și cine și de unde a cules-o”. (nr. 4, p. 106). Era lansat un apel la cooperare, în vederea realizării acestui obiectiv: „Din pricina halului de neorânduială în care s-a tipărit la noi folklorul – sprânjit ca mieii orbului prin fel și chipuri de tipărituri – îi este peste putință unuia singur să-l stăpânească” (nr. 4, p. 105). În acest sens, Constantin S. Nicolăescu-Ploșor, sub titlul *Întrebări*, adresa corespondenților un scurt chestionar referitor la cunoașterea unor credințe și

descoperirea semnificației unor termeni, iar la rubrica *Redacționale*, un alt chestionar privind culegerea cântecelor epice, oferindu-se să-i sprijine pe culegători.

În revista „Suflet oltenesc. Culegeri și cercetări folclorice”, Nicolăescu-Plopșor a publicat numai materiale folclorice, aparținând tuturor speciilor și genurilor, în forma brută în care au fost culese. Datele referitoare la proveniență sunt minime – localitatea și numele informatorului, uneori și vârsta, dar de multe ori, folcloristul indică numai localitatea sau nici măcar atât. De exemplu, în articolul *Un port deosebit în Oltenia*, autorul abordează, pornind de la „răspunsurile la chestionarul lui Densușianu”, modul în care oamenii se tund, citând mai întâi răspunsul unui învățător din Timișeni-Gorj: „La cap unii sunt tunși, alții au părul lung și unii dintre oameni se rad pe cap lăsând numai în creștet o vițichie de păr; acest port a rămas de la turci” (nr. 1, p. 6). În completarea informațiilor, Constantin S. Nicolăescu-Plopșor, după ce atestă obiceiul în două localități din Mehedinți (Brădești și Mătășari), propune o cercetare detaliată pe baza unui chestionar: „De unde s-a luat obiceiul? Când? În urma căror împrejurări? Cine se mai poartă așa? Credințe în legătură cu rasul capului. Ce mărime are smocul de păr? Cum se poartă și atâtea alte amănunte cu privire la acest port. Și, mai ales, care sunt satele unde se poartă acum și care unde s-a purtat” (nr. 1, p. 6). Că numai „după ce se vor strânge toate știrile, lesne se vor putea face legăturile istorice și etnografice punându-se obiceiul în adevărata lui lumină folcloristică” (nr. 1, p. 6). Folcloristul avea în vedere o cercetare interdisciplinară, punând accent pe întrepătrunderea dintre fenomenul cultural popular și realitatea istorică. Teodor Bălășel va publica, în cel de-al doilea număr al revistei, un articol pe această temă, referindu-se la zona Ștefănești-Vâlcea, unde a identificat modul de tundere a părului la bărbați, asemănător celui descris de Plopșor.

Articolul *Alt port în Oltenia* aduce informații prețioase referitoare la portul popular din arealul oltenesc, mai ales că până la acea dată acest domeniu al artei populare nu s-a aflat în atenția specialiștilor. „Cercetări în această direcție ar aduce multe date pentru studiul portului în Oltenia, studiu ce încă nu s-a făcut și cade numai în seama folcloriștilor”, nota Constantin S. Nicolăescu-Plopșor (nr. 2, p. 49). Acest articol are la bază răspunsurile date de învățătorul Ștefan Ionescu, din Radomir-Dolj, la un chestionar alcătuit de către Nicolăescu-Plopșor. După ce autorul menționează că acest port a fost studiat de către C. I. Istrate, ne informează că, în anul 1923, s-a adresat învățătorului amintit, de la care a primit un răspuns la cele cinci întrebări: de când e portul fesului? cine l-a adus? cine-l poartă? cum este confecționat? în ce sate se mai poartă?”

Observații în legătură cu plantele sălbatice se găsesc în articolul *Oreșiță*, publicat în nr. 3 al revistei. Întâlnită în zona Olteniei, pe marginea pădurilor, prin livezi și fânețe, rădăcinile oreșiței erau utilizate în alimentație din timpuri străvechi. Autorul nu omite să menționeze că această plantă, care aparține familiei leguminoase *Lathyrus tuberosus*, nu a lipsit din preocupările științifice ale botaniștilor Panțu și Prodan.

La rubrica „Credințe”, folcloristul înfățișează anumite credințe populare așa cum se practică în zona Olteniei, dintre care menționăm pe cele referitoare la bubat (cum se previne, cum se stabilește gravitatea bolii, care sunt cele „trei feluri de bubat” și „zilele bubatului respectate la date fixe”) și frații „lunatici” (pentru ca frații „lunatici” să nu aibă o moarte apropiată trebuie îndeplinite anumite practici magice: ruperea unui covrig în două, trăgând unul dintre frați într-o parte și celălalt în partea opusă, stând pe cele două maluri ale unui pârâu, sau ruperea celor două coarne de la furcă de către cei doi. Dacă unul a murit și aceste practici magice nu au avut loc, atunci se înfinge o furcă pe mormânt, iar fratele rămas în viață, când vine acasă, trebuie să rupă un corn al furcii. Dacă este acasă când moare fratele său, atunci este legat cu un lanț de piciorul celui mort, se alege un frate sau o soră de cruce și acesta îl eliberează). Tot în cadrul aceleiași rubrici, trece în revistă și anumite interdicții, superstiții și leacuri atribuite unor plante, animale și alte elemente din viața omului, precum: negei, foc, deochi, Ignat, părul, fântâna, liliac, mort, pomană, drum, Crăciun, miel, Anul Nou, bojoțul, foc, nuntă, înmormântare, pomel, Rusale etc.

În numărul 4 al revistei, a publicat trei legende: *Hărăboreni* (culeasă de la „Guță Schileru, fratele lui Dincă Schileru din Schela-Gorj, 1920”). Hărăboreni erau oamenii din Vulcan care, luați prin surprindere de trimișii banului, au fost omorâți pentru că nu-și plățiseră birurile; *Poiana lui Mihai sau Poiana lui Vodă* (culeasă de Gheorghe Schileru din Schela-Gorj, 1921) – povestește despre un pariu

făcut de Mihai Viteazul cu „unu”: cine va ajunge primul în poiană să-i taie capul celuilalt. Primul a ajuns Mihai, l-a omorât pe celălalt, dar calul i-a „crăpat” de oboseală; *Dumnezeu, nașu dracului* (culeasă de la Ilie Mirescu din Ploșor).

În revista „Suflet oltenesc” publică și balade: *Siret Cârpalabu*, (nr. 1, pp. 12-18), *Voichița* (nr. 4, pp. 167-171), *Voichița* cu precizarea „variantă” în subtitlu (nr. 4, pp. 171-178), *Voica* (variantă) (nr. 4, pp. 178-179) și *Voichița* (pp. 182-187). Textele nu sunt însoțite de precizările necesare referitoare la performeri.

În același stil de sobrietate științifică, Constantin S. Nicolăescu-Ploșor s-a preocupat și de cercetarea folclorului țigănesc. Iată ce menționa, în acest sens: „Tovărășia folcloriștilor olteni, înțelegând marea însemnătate a folclorului țigănesc, ea fiind a unui neam cu vechi rădăcini în Oltenia – deschide de la început, în «Suflet oltenesc», o mică despărțire acestui fel de folclor”. Dintre aceste contribuții: publică, pe două coloane, în cele două limbi, trei cântece lirice țigănești; la rubrica *Mărunte*, publică referiri la credința țiganilor în *Faraon* și comentează, pe scurt, o ghicitoare despre iepure, comună folclorului nostru și celui țigănesc; sub titlul *O baladă românească*, publică textul epic *Oica*, cules de la „ursarul Ghiorghe Stângaciu, Gubaucea-Dolj”.

Constantin S. Nicolăescu-Ploșor a fost un model al intelectualului secolului XX, manifestând un larg interes pentru creația populară olteană. Alături de contribuțiile proprii aduse la culegerea și cercetarea folclorului din Oltenia, Constantin S. Nicolăescu-Ploșor s-a dovedit un bun îndrumător al tinerilor cercetători folcloriști în privința elaborării unor studii valoroase, deseori ideile și observațiile sale devenind preocupări statornice ale colaboratorilor săi. După cum am văzut în rândurile de mai sus, ca redactor al revistei „Suflet oltenesc. Culegeri și cercetări folclorice” Nicolăescu-Ploșor nu numai că a încurajat intelectualii satelor din Oltenia să culeagă folclorul în forma sa autentică, dar a încercat să dezvolte aceste preocupări până la cercetare, înlăturând astfel contrafacerile folclorice. Constantin S. Nicolăescu-Ploșor a contribuit la sprijinirea popularizării și publicării materialelor folclorice, la promovarea folclorului din spațiul oltenesc, prin coloanele revistei „Suflet oltenesc. Culegeri și cercetări folclorice”, dar și ale altor periodice de prestigiu.

Interior tradițional oltenesc; foto: Florin Avram

BIBLIOGRAFIE

- ***, „Anuarul Institutului de Cercetări Socio-Umane C. S. Nicolăescu-Plopșor”, nr. II/2000, Craiova, Editura Aius, 312 p.
- Bărbieru, Mihaela, Cioarec, Ileana**, *Repere istorice și culturale: aspirații, certitudini și perspective*, Craiova, Editura Sitech, 2015.
- Lazăr, Simona**, *Contribuția lui C. S. Nicolăescu-Plopșor la cercetarea preistorică din Oltenia*, în „Arhivele Olteniei”, serie nouă, nr. 29/2015, p. 5 și urm.
- Leferman, Maria, Braun, Gabriela, Năstase, Adriana**, *Dicționarul personalităților doljene. Restitutio*, Craiova, Editura Aius, 1999.
- ***, *Mic dicționar enciclopedic*, ediția a II-a, București, Editura Științifică și Enciclopedică, 1978.
- Nicolăescu-Plopșor, Constantin S.**, *Un port deosebit în Oltenia*, în „Suflet oltenesc. Culegeri și cercetări folcloristice”, nr. 1, 1927, p. 6.
- Idem**, *Șiret Cărpălabu*, în „Suflet oltenesc. Culegeri și cercetări folcloristice”, nr. 1, 1927, pp. 12-18.
- Idem**, *Alt port în Oltenia*, în „Suflet oltenesc. Culegeri și cercetări folcloristice”, nr. 2, 1927, pp. 48-49.
- Idem**, *Credințe*, în „Suflet oltenesc. Culegeri și cercetări folcloristice”, nr. 2, 1927, pp. 58-59, pp. 134-135.
- Idem**, *Oreșiță*, în „Suflet oltenesc. Culegeri și cercetări folcloristice”, nr. 3, 1927, pp. 67-68.
- Idem**, *Marele cuvântar oltenesc*, în „Suflet oltenesc. Culegeri și cercetări folcloristice”, nr. 4, pp. 105-106.
- Idem**, *Legende*, în „Suflet oltenesc. Culegeri și cercetări folcloristice”, nr. 4, pp. 127-129.
- Idem**, *Balade*, în „Suflet oltenesc. Culegeri și cercetări folcloristice”, nr. 6-7, pp. 167-190.
- Pârnuță, Gh., Andrei, N.**, *Istoria cărții, presei și tiparului din Oltenia*, Craiova, Editura Scrisul Românesc, 1994.
- Potopin, Ion**, *C. S. Nicolăescu-Plopșor despre Constantin Brâncuși*, în „Magazin”, nr. 669, din 1 august 1970.
- Vulcănescu, Romulus**, *Dicționar de etnologie*, București, Editura Albatros, 1979.